

nos et oculos defigendo in nobis, quod¹ hec faciendo non haberetis timere coronam nigram neque albam. Et hiis dictis leviter asserens consuluit, quod vos haberetis subditos vestros erga vos pacificatos, benivolos et tranquillos et haberetis corda eorum et specialiter Flamingorum, et restringeretis expensas vestras et precaveretis vobis de miseriis et reservaretis vobis pecunias quas possetis, iuste tamen et absque mala exactione. Et alia eciam nobis dixit, que vobis dicemus viva voce. Considerate quid hec important. (23) Demum die Martis² post vespervas, qua die recesserat dominus G. de Nogareto, misserunt pro nobis domini cardinales Tusculanus, Stephanus et frater Nicolaus ad domum dicti Tusculani et ibi dixerunt nobis, quod vias aliquas aperiremus eisdem super tractatu. Quibus respondimus, quod ipsi vel aliqui eorum melius scirent invenire vias quam nos, et quod ipsi super ipso tractatu alios pluries laboraverant et quod ad papam et ad ipsos istud pertinebat. Et tunc dixit Tusculanus, quod resumeremus tractatum in statu, in quo fuerat dimissus, et^a si deficerent aliqui boni articuli vel essent aliqui mali, diceremus et consilium apponerent toto posse^a. Nos vero respondimus, quod prius erat consilium apponendum ad honorem Dei et vestrum in vituperiis et aliis attemptatis et quod ipsi cogitarent, quale esset istud consilium apponendum. Et ipsi dixerunt, quod immo nos. Et tandem concordatum fuit, quod ipsi et nos super hoc cogitaremus et ad ipsos reverteremur inter Circumcisionem³ et Epiphaniam⁴, quia interim ocuparentur circa servitium et alia plura. Et nosmet bene volumus, expectantes aliqua, que nobis dominus G. debet scribere secrete et mittere scripturam correctam, quam scitis. (24) Item hac die Mercurii⁵ ante nativitatem Domini, bene mane, misit papa unum servientem suum ad nos, mandans ut, si vellemus loqui cum ipso, statim iremus. Quod et fecimus. Et tunc diximus sibi, quod nos et dominus G. de Nogareto videramus response, quas dederat nobis in scriptis, et quod salva reverentia sua incerte et obscure erant neque nobis placebant, neque eramus contenti de eisdem nec vos contentus essetis^b, dum sciretis easdem, et quod dignaretur aliter super hoc agere et specialiter super littera pacis Flandrie. Qui

a) 'et si — posse' von derselben Hand zwischen den Zeilen, mit anderer Tinte Or. b) fol. 2'.

1) Hier geht die directe in indirecte Rede über. 2) Dec. 22.

3) Jan. 1. 4) Jan. 6. 5) Dec. 23.